

Z Wiednia d. 15. Października.

Po 41 dniowym w Prezburga bawieniu odwieziona została Węgierska korona z wszystkimi koronacyi ozdobami do Budy. W prowadzona tam była uroczystość przy odgłosie dzwonów, huk dział i wystąpieniu korpusów Budzkiego i Niemieckiego. Pewna liczba Węgierskich kawalerów w paradnym narodowym stroju i konnica niemiecka wyiechali na przeciwko niej na granice miasta, i towarzyszyli powozowi, na którym Strażnik koronny Baron Józef Spleny, obok skrzyni z koroną i klejnotami siedział, aż do twierdzy i skarbcu w Królewskim zamku. Tam zgromadzone były cywilne i wojskowe władze dla przyjęcia tego tak dla słabości, jako też z politycznych względów drogiego dla Węgrzynów zaszczytu. Złożono z wczu zapieczetowaną skrzynię z koroną i zaniesiono do skarbcu.

Na złożenie wojskowej akademii w Węgrzech podpisali szlachetni Węgrzyni następujące summy:

Arcy Xąż Jmć Pałaty 10,000 zł. ryń.
Arcy Xąż Jmć Prymas 20,000; Judex Curiae
Józef Urmenyi 5000; Ban Kroacki, Hrabia

Ignacy Ginlay 4000; W. Podskarbi, Hrabia
Józef Bruuswik, 5000; W. Czesnik, Hrabia
Fran. Zichy, 12,000; W. Odzwierny, Hrabia
Michał Nadasd, 4000; W. Podkomorzy, Hrabia
Józef Erdödy, 8000; W. stolnik i W. nadworny
kanclerz, 10,000; Kapitan Węgierskiej
szlacheckiej gwardyi, Xąż Esterhazy, 8000;
W. Koniuszy, Hrabia Józef Haller, 2000;
Strażnik koronny, Baron Józef Spleny, 2000;
Strażnik koronny, Paweł Altrasy, 5000;
Franciszek Hrabia Kohary, obergespan komi-
tatu Honther, 10,000; Hrabia Szczep. Jleshazy,
obergespan Trenczyńskiego komitatu, 15,000;
Hrabia Fran. Schönborn, obergespan komitatu
Herey, 5000; Hrabia Emanuel Csaki, ober-
gespan komitatu Zips, 3000; Hrabia Antoni
Appony, obergespan komitatu Toln, 8000;
Baron Gab. Pronay, obergespan komitatu Ger-
mer, 3000; Zygmunt Cowals, Hrabia Temes
i obergespan komitatu Temes, 10,000;
Baron Józef Podmanicki, obergespan komitatu
Bats, 2000; Hrabia Eltz, obergespan komi-
tatu Sirmier, 5000; Baron Mikolaj Wecsey,
obergespan komitatu Szatnar, 2000; Hrabia
Antoni Amade, obergespan komitatu Agram:
4000; Hrabia Fran. Esterhazy, kawaler ordo-

ru złotego Runa, 10,000; Hrabia Wład. Teleki, 5000; Feldmarszałek Alwinzy, 5000; Xę Antoni Grassalkowicz, administrator komitatu Csongrad, 10,000; Karol Hrabia Erdödy 4000; Hrabia Ludwik Szezesnyi, 4000; Baron Szeze-pan Fiseher, arcybiskup Erlauski, 12,000; Maksymilian Verhowacz, biskup Agramski, 12,000; Michał Baron Brigido, biskup Zipski, 5000; Mikołaj Milassin, biskup Stulweiffenskurski, 4000; Jozef Martoffy, biskup Siedmiogrodski, 4000; Fran. Szanyi, biskup Rosenau, 1000; Jędrzey Szaby, biskup Koszycki, 2000; Antoni Mandich, biskup Diakowarski, 5000; Leopold Somogyi, biskup Steinarangarski, 1000; Piotr Kłobusicki, biskup Szatmarski, 1000; Jozef de Kiraly, biskup Fünfkirchu, 2000; Paweł Rosos, biskup Wesprimski, 6000; Jozef Kluch, biskup Neutry, 3000 zł. ryh. (*Reszta potem.*)

C. K. gubernium niższej Austrii nadało Ruśnikarzowi, Jozefowi Dojak, w Neulerchenfelde, przywilej fabryczny.

Z Peterzburgu d. 21. Września.

W czasie nieprzytomności Najjaśniejszego Imperatora sprawowane będą rządy kraju przez wydział, do którego wchodzi Minister oświecenia, Hrabia Sawadowski, Minister wewnętrzny Xę Alexy Kurakin, Minister wojenny Hrabia Arakszejew i Minister kolega ministra sągranicznych związków i handlu, Hrabia Sołtykow.

W całym państwie nakazano z 500 mężczyzn wybrać 5 rekrutów, co czyni 100,000 ludzi.

Minister morski, Admirał Czyczakow, powrócił z Baltisch-Portu. Poczynił tam tak dobre do obrony rozporządzenia, iż daleko przewyższającą w liczbie Angielsko-Szwedzka flota stać musi o podal od Baltisch-Portu. Kilkokrotnie iey uśłowania szkodzenia naszej

flocie odwroczone zostały.

Dworska gazeta zawiera zachęcenie ministra wewnętrznego do ulepszenia stad krajowych owiec przez Hiszpańskie barany i owce, i oraz doniesienie, iż z rozporządzenia rządu dostać można podostatkami baranów i owiec Hiszpańskiego gatunku z owczarni przy Odesie po miernej nader cenie po 100 rubli para.

Dzisiejsza gazeta dworska zawiera daley doniesienia o działaniach woyska Finlandzkiego od 10 do 20 Sierpnia, których treść następująca:

D. 5 Sierpnia uderzył nieprzyjaciel prze- magając siłą na Pułkownika Crickson przy Alawo, który cofnął się potem do Werdois. Z naszej strony poległo 2 officerow, pomiędzy którymi Podporucznik Stakelberg, i 75 żołnierzy. Ranionych było: Pułkownik Crickson, Major Freytag i 10 innych officerow i 226 żołnierzy. Nieprzyjaciel daleko więcej utracił ludzi.

Tak nieprzyjacielska żaglowa, i ko też wiosłowa flotyla odpłynęły z Jungfrausundu, poczem opanowaliśmy to miejsce. Nieprzyjacielska flotyla wiosłowa udała się pod wyspy Alandzkie.

D. 9 Sierpnia o godzinie 6 zrana uderzył Pułkownik Włastow na nieprzyjaciela, który przeszło z 3000 ludzi i 8 działami stał w oszańcowanym stanowisku przy Karstula. O godzinie 5 po południu został nieprzyjaciel wyparty i aż do Oi-Kary ścigany. Tu poniosł nieprzyjaciel, ponieważ za każdym krokiem był gromiony, wielką stratę, którą zabitych, ranionych i jeńców wynosi do 700 ludzi. Noc niepozwoiliła ścigać daley nieprzyjaciela. Pułkownik Włastow osadził Lindulax. Strata nasza nie jest wielka: pomiędzy ranionymi znajduje się Podpułkownik Pritwitz, który trzy dostał mece postrzały.

Jenerał porucznik, Hrabia Witgenstein, donosi, iż do 16 Sierpnia zajął wszystkie nad brzegami miejsca aż do Biörno.

Odebrano wiadomość, iż nieprzyjacielska wioślowa flota stojąca pod Alandskimi wyspami cofnęła się aż pod brzeg wyspy Sattungo.

Putkownik Crickson, który d. 9 atakowany był w Werdois, utrzymywał to stanowisko przez dwie godziny. Przemagająca atoli nieprzyjaciela siła zniewoliła go nakoniec do cofnięcia się; lecz każdy krok w jego przez 10 wiorst ofiaru się drogą ku Widsiwesi, kosztował nieprzyjaciela wiele ludzi. Jenerał porucznik, Hrabia Kamiński, wszedł d. 14 Sierpnia do Alawo. Nieprzyjaciel przestraszony zajęciem Lindulax i odważnym odporem Putkownika Crickson uciekł, spieszo do Salmu.

D. 18 Sierpnia odebrał nasz oddział wioślowy z 24 statków złożoney flotyli, pod rozkazami Kap. Siliwanow, który między Nyfstadt i Helsing krążył, o godzinie 11 z rana wiadomość, że nieprzyjaciel w liczbie 46 armatnych łodzi i galer, korzystając z pomyślnego wiatru i rozpuściwszy wszystkie żagle płynął prosto ku naszej flotyli. Nie mogąc nieprzyjaciel użyć całej siły w tym przesmyku, uderzył przeto, będąc na prawem odparty, na lewe naszej skrzydło i usiłował go, lubo nadaremnie, obejść. Kapitan Siliwanow wysłał tam 2gi oddział swej eskadry, na którym znajdował się najstarszy dowódzca wojsk lądowych, pod rozkazami Porucznika Mekinina. Oddział ten uderzył żywo na nieprzyjaciela pomimo tego jego ognia i odparł go. Widząc nieprzyjaciel, że wszędzie nie udało mu się jego zamysły, postanowił z swoim odwozem przełamać nasz środek. O godzinie 3 wszystkie nasze statki znajdowały

się na wystrzał kartaczowy w czynności. Ciągły armatny ogień był nad wszelki opis wielki. Moc niedowierzenia umysłu wojsk naszych i bohatyrskie postanowienie zwyciężenia dowódcow naszych, stawiały nieprzyjaciela wi, pomimo przeważającej jego liczby, nie zwyciężone wszędzie zawady i usiłowania jego przełamania naszej linii zostały natichmiaft zniszczone. O godzinie 4 zostały dwie nieprzyjacielskie łodzie rozpalonemi kulami na powietrze wysadzone. Odważni nasi żołnierze zachęceni tem zdarzeniem wykrzyknęli radośnie Hurrah! i postąpili z całą linią na przed, przyezem w oczach całej flotyli zatopili jeszcze 6 nieprzyjacielskich statkow. Nieprzyjaciel rozkazał na ich miejsce 6 galerom postąpić. O godzinie 7 w wieczor odwiezdając Kapitan Siliwanow wszystkie oddziały swej eskadry, dowiedział się, że mało już miał ładunkow, i że niektóre statki odebrały tak niebezpieczne postrzały, iż zaledwo utrzymać się mogą. Nasze statki zatopily jeszcze dwa nieprzyjacielskie. Ciemność nosy położyła wręście koniec bitwie. Statki nasze cofnęły się o dwie wiorsty nazad i zarzuciły kotwice. D. 19 udaly się zaś do Abo dla nabrania ammunicyi i naprawiania uszkodzonych statkow. Z naszej strony poległo 45 ludzi, a 58 jest ranionych. Bezprzykładna odwaga, a iaką bandera Najjaśniejszego Imperatora przeciw dwa razy większy nieprzyjaciela file, nie ustępując mu ani na krok, broniła się, zastęguie na szczególniejszą pochwałę. Kapitan Siliwanow chwali osobliwie Porucznika Chwośtow, który niepodobną do uwierzenia okazał odwagę, bo niezważając ani na grad kartaczow, ani na zatopione pod jego dowództwem 4 szalupy, i że z 6 wiosel jeden mu się tylko pozostał, zawsze na przed postępowal i niezmiernie nieprzyjaciela raził.

Będąc w tej rozprawie nieprzyjacielskie, statki były, podług postrzeżenia naszych marynarzy, weale inacy budowy, niżeli armatne łodzie, które w dawniejszych potyczkach działały. D. 19 w wieczor przybył Kapitan Siliwanow do Abo, i w tymże czasie Kontradmirał Mellejedow zajął z resztą flotyli wioślowej Omies.

Pułkownik Bibikow uderzył d. 17 Sierpnia na Lapferd. Potyczka trwała około 5 godzin. Woyska nasze zająwszy pierwsze szanice, wtargnęły do głównego stanowiska; ale zastawszy tam przemagającą siłę, która podług wyznania zabranych w czasie tej rozprawy jeńców, składała się z 12 batalionow piechoty, 10 dział i szwadrona jazdy, przymuszone więc zostały cofnąć się do swego stanowiska. Z naszej strony mamy do 150 ludzi w zabitych i ranionych. Do niewoli nieprzyjacielskiej dostało się 2 officerow.

D. 20 Sierpnia udeżył Jenerał porucznik Kamiński na nieprzyjaciela pod Jenerałem Adlerkreps, który stał w mocnem stanowisku przy Kaurtana, &c. Po krwawey rozprawie przymuszonemi Szwedzi zostali uciekać do Salmu. Nieprzyjaciel bronil się uporczywie za każdym krokiem cofania. D. 21 zięta przednia nasza straż Salmu, przez co przywroconna została komunikacya z oddziałem Pułkownika Wtastow. Woyska nasze walczyły z szczególniejszą odwagą i nieustraszonoscą. Nieprzyjaciel utracił przeszło 900 ludzi. W wielebną niewolę zbraliśmy Adjutanta Feldmarszałka Klingspora, Porucznika Klingspór, 3 innych officerow i przeszło 100 żołniersy. Jenerał Hrabia Kamiński otrzymał za swoją odwagę i mądre rozporządzenia w tej rozprawie order Alexandra Newskiego.

Mamy teraz 4 korpusy woyska w Finlandyi, to jest pod Jenerałem Kamińskim, Bag-

genhufwudt, Tuczów i Hrabią Witgenstein.

Z Londynu d. 10. Września.

Gazeta dworska ogłosiła co następuje:
Kopia listu Admirała Kotton do Wilhelma Welleley Pole na okęcie Hibernia przed wyjściem Tagu dnia 3 Września 1808.

"Moi Panie! Posetam WPann dla udzielenia Lordom kommissją zom admiralicyi kopią zawartey między Podpułkownikiem Murray i Jenerałem Kellermanu umowy względem opuszczenia Portugalii przez woyska Francuzkie. Jest ona przez Jenerała porucznika Dalrymple i przez dowodzącego Francuzkiego jenerała zatwierdzona. Wczoray zostały Angielskie woyska (3 i 42gi regiment) na ląd wysadzone, dla obięcia szancow Carcais, St. Actor, St. Julian i Burgio. Przyłożemy starania, ażeby Francuzkie woyska stosownie do umowy iak naysprzedzey odesłane zostały. Kapitan floty Haller jest oddawcą papierow tyjących się Roslyyiskiy floty. Posiada on zupełne moje zaufanie i opowie WPannu powedy, które musz zniewoliły do zerwolenia na kapitlasya z rzeczoną flotą. Mam honor bydź &c.

Kotton.,,

Poprzednicza umowa względem ustąpienia woysk Francuzkich z Portugalii i względem Roslyyiskiy floty.

Art. 1. Od dnia dzisiejszego ma bydź zawieszenia oręza między woyskami Najjaśniejszego Króla W. Brytanii i Najjaśniejszego Cesarza i Króla Napoleona w celu zawarcia umowy względem ustąpienia woysk Francuzkich z Portugalii.

Art. 2. Naczelną jenerałowie obu woysk i naczelną dowodca Angielskioy floty na wyjściu Tagu, porozumiają się względem dnia, w którym ziędą się w mieyscu, które im się naydogodacysze zdawać będzie, dla

ułożenia i zawarcia wspomnioney umowy.

Art. 3 Rzeka Rirandre ma być przedziałem pomiędzy obiema wojskami. Torresvedras nie ma być ani przez jedne, ani przez drugie wojska osadzone.

Art. 4. Naczelný jenerał Angielskiego wojska obowiązany jest zająć zbrojnych Portugalczyków pod tę omowę i graniczna dla nich linia będzie od Leira do Thomas.

Art. 5. Ugodzono się tymczasowo, iż wojska Francuzkie w żadnym przypadku uważane być nie mogą jako jeńcy wojenni; wszystkie ich członki powrócą do Francyi z bronią, bagażami i wszelką własnością jakiego bądź nazwiska.

Art. 6. Żaden prywatny człowiek, bądź Portugalczyk, bądź z sprzymierzonego z Francją narodu lub Francuz nie może być za polityczne swoje postępowanie do odpowiedzialności pociągany; będzie owszem miał opiekę, własność jego będzie szanowana i ma być wolno w pewnym przeciągu czasu opuścić Portugalią z wszystkimi swoimi rzeszami.

Art. 7. Neutralność portu Lizbońskiego ma być dla Rosyjskiej floty uznana, to jest: poki Angielskie wojska lub Angielska flota posiadać będą miasto i port, Rosyjska flota przez czas bawienia tam swego nie ma być napałowana, ani, jeżeliby port opuścić chciała, zatrzymywana, ani, jeżeliby go opuściła, przędzey ściągana, iak po upłynieniu przepisanego ustawami morskimi czasu.

Art. 8. Wszystkie działa Francuzkie, tudzież konie od artyleryi będą do Francyi odprawowane.

Art. 9. Niniejsze zawieszenie oręża nie może być zerwane, chyba za 48 godzinnym wypowiedzeniem. Działo się i postanowione

przez niżej podpisanych jenerałow d. 22 Sierpnia 1808.

(Podpisano) *Arthur Wellesley.*
Kellermann, jen. dywizyi.

Dodatkowy artykuł: Żatogi w trzymanyh przez Francuzkie wojska twierdząc zająte być mają w niniejszey umowie, jeżeli przed 25 Sierpnia nie kapitulowały.

(Podpisano) *Wellesley.*
Kellermann.

Ostateczna umowa względem ustąpienia wojsk Francuzkich z Portugalii.

Gdy Naczelný jenerałowie wojsk Angielskich i Francuzkich ugodzili się na zawarcie umowy względem ustąpienia wojsk Francuzkich z Portugalii na postawie zawartej pod d. 22 Sierpnia umowy względem zawieszenia oręża, mianowali zatem poniższych officerow do umowienia i zawarcia w ich imiecin wspomnioney wyżej umowy, to jest Naczelný jenerał wojsk Angielskich, Podpułkownika Murray, jenerałnego kwatermistrza, a Naczelný jenerał wojsk Francuzkich, Kellermanna, jenerała dywizyi, którym dali nieograniczoną władzę do umowienia i zawarcia umowy, której sobie zastrzegają potwierdzenie i oczekiwanie na przybycie dowodzącego Admirala Angielską flotą na uyciuo Tagu. Zamieniwszy rzeczni officerowie swoje pełnomocnictwa ugodzili się na następujące artykuły:

Art. 1. Wszystkie warunki i twierdze królestwa Portugalskiego, które wojska Francuzkie zajmują, oddane zostaną wojskom Angielskim w stanie, w jakim się przy podpisaniu niniejszey umowy znajdują.

Art. 2. Wojska Francuzkie opuszczają Portugalią z bronią i bagażami, nie będą uważane iako jeńcy wojenni i wolno im za przybyciem do Francyi zaraz stać.

Art. 3. Rząd Angielski dostarczy wojskom

Francuzkim potrzebnych okrętów do przewiezienia ich do Francyi i wysadzenia między portami Rossefort i Orientem.

Art. 4. Wojska Francuzkie zabierają z sobą wszystkie swoje działa, iako też należące do nich konie, i prochownice z 60 ładunkami na każde działo. Wszystkie inne działa, iako też morskie i lądowe zbrojownie oddane zostaną woyskom i flocie Angielskim w takim stanie, w jakim się przy podpisaniu niniejszey umowy znajdą.

Art. 5. Wojska Francuzkie zatrzymają wszystkie bagaże i to wszystko co nazywa się własnością woyska, to jest woyskowa kasza i należące do lazaretów konie, lub wolno im rozrzucić temi rzeczami, które Naczelný jenerał uzna za niepotrzebne do zabrania na okręty. Podobnież wszystkie osoby należące do woyska mają moc rozrzucić prywatną swoją własnością iakiego bądź rodzaju i zapewnia się kupującym zupełne bezpieczeństwo nabycia.

Art. 6. Konie jazdy, jenerałów i officerów wszelkiego stopnia przewiezione zostaną na okrętach. Aże Angielski dowódzca nie wiele ma okrętów do zabrania koni, zatem liczba koni jazdy nie ma przechodzić 600, a jenerałów 200. Z tem wszystkiem będą woyskom Francuzkim podane ile możności sposoby do sprzedania koni, które nie będą mogły być na okręty zabrane.

Art. 7. Dla ułatwienia przewozu mają być wojska na 3 oddziały podzielone; ostatni składać się ma z załóg z twierdz, jazdy, artyleryi, chorych i sprzętów woyska. Pierwszy oddział wsiądzie na okręty w 7 dni po zatwierdzeniu niniejszey umowy lub prędzey jeżeli można.

Art. 8. Załoga z Elwas i tamtejszey twierdzy, z Peniche i Palmela wsiądą na okręty

w Lizbonie, a z Alameda w Porto lub w najbliższym porcie. Angielscy kommissarze towarzyszyć im będą w drodze i mają zlecenie starać się dla nich o żywność, &c.

Art. 9. Wszyscy chorzy i ranieni, których razem z woyskiem na okręty wziąć nie będzie można, powi rzonemi zostaną woyskom Angielskim. W czasie ich bawienia w tym kraju będą kosztem Angielskiego rządu utrzymywani, pod warunkiem, że Francya wynadrodzi ten koszt, iak skoro odestanemi zostaną. Rząd Angielski odeśle ich do Francyi oddziałami po 150 do 200 ludzi. Dostateczna liczba lekarzów Francuzkich przy nich pozostanie.

Art. 10. Jak skoro przeznaczone do przewozu wojsk Francuzkich okręty wysadzą je w zmiankowanych wyżej portach lub w innym Francuzkim porcie, do którego ich burza zapędzić może, dana im będzie wszelka pomoc, aby niezwłocznie do Anglii powrócili i zabezpieczeni będą przeciw korsarzom.

Art. 11. Wojska Francuzkie połączą się w Lizbonie wrociągłości dwóch godzin drogi; Angielskie postąpią o 3 godziny drogi od teyffstolicy i staną tak, aby od Francuzkich stały o godzinę drogi.

Art. 12. Twierdze St. Julien, Bregis, Kashais zostaną zaraz po zatwierdzeniu tey umowy przez wojska Angielskie osadzone. Lizbona i tey cytadela, iako też twierdza i batterye aż do lazaretu czyli Trafeira ziemney, i aż do twierdzy St. Jozef z drugiey strony, będą oddane w chwili, kiedy drugi oddział wsiadać będzie na okręty, równie iak port i wszystkie zbrojne okręty iakiego bądź gatunku z linami, żaglami i żywnością. Twierdze Elwas, Alameda,

Peniche i Palmela będą zaraz oddane iak tylko nadejdą Angielskie woyska do ich osadzenia. Nim naczelny wodz Angielskiego woyska przybędzie, uwiadomione zostaną woyska, które ie oblegają, o niniejszey umowie, aby zaprzestwały nieprzyacielskich krokow.

Art. 13. Z obu stron będą wyznaczeni kommissarze dla przyspieszenia wykonania środków, na które się ugodzono.

Art. 14. Jeżeliby nad brzmieniem którego artykułu zachodziła iakowa wątpliwość, tedy będzie na stronę Francuzkiego woyska rozwiązana.

Art. 15. Od zatwierdszenia niniejszey umowy wszystkie zaległe kontrybucye, rekwiizycye lub pretensye rządu Francuzkiego do poddanych Portugalskich lub w tym kraju mieszkających osób są uznane za przepadłe i nie będą więcey zapłacone; włożony sekwestr na dobra lub ruchomą własność iest zniesiony i dobra te będą dawnym właścicielom powrocone.

Art. 16. Wszyscy osiedli w Portugalii lub przypadkiem tam bawiący poddani Francuzcy lub w przyiaźni będących z nią mocarstw mieć będą opiekę. Ruchoma ich i nieruchoma własność będzie szanowana i wolno im iest poyść z woyskiem Francuzkiem lub pozostać w Portugalii. W obu przypadkach zaręczona im iest ich własność i wolność dzierżenia iey lub sprzedania, i wzięte za nią pieniądze wywieść do Francyi lub do którego bądź kraju, który sobie na mieszkanie obierą. Do tego pozwolony im iest rok czasu. Rozumie się samo z siebie, że okręty są od tego rozrządzenia wyięte, ale tylko w przypadku gdyby chciały wyiść na morze, ponieważ tu nie przysnaie się żadnych

względow spekulacyom handlowem.

Art. 17. Zaden urodzony Portugalczyk nie może być za polityczne swoje postępowanie przez czas bawienia woysk Francuzkich w tym kraju do odpowiedzi pociągany i wszyscy, którzy pozostali na urzędach lub przez Francuzki rząd powołanemi na nie byli, zostają pod opieką Angielskiego naczelnego wodza; nie doznają żadnego pokrzywdzenia ani na osobie, ani na majątku, gdyż nie od nich zależało słuchać lub nie Francuzow. Mogą także użyć zapewnioney w 16 artykule korzyści.

Art. 18. Wszyscy siedzący na okrętach w porcie Lizbońskim Hiszpańscy jńcy będą naczelnemu wodzowi woyska Angielskiego wydanemi; który obowięzuie się za to naklonić Hiszpanow do wydania wszystkich cywilnych lub woyskowych Francuzow, którzy nie w bitwach lub przy działaniach woyskowych, ale w czasie zaburzeń poymanemi być mogli.

Art. 19. Officerowie wszelkiego stopnia, którzy od rozpoczęcia nieprzyacielskich krokow poymanemi zostali, będą natychmiast wymienionemi.

Art. 20. Z obu stron będą dla wzajemnego bezpieczeństwa dani zakładnicy w stopniu jeneralskim. Angielski officer powrocony zostanie, iak skoro wszystkie artykuły niniejszey umowy uskutecznione zostaną, a Francuzki po wysiędzeniu woysk Francuzkich do oyczyzny.

Art. 21. Naczelnemu jenerałowi woysk Francuzkich wolno iest przesłać officera z niniejszą umową do Francyi. Angielski admirał dostawi mu okręt, dla zawiezienia go do Bordeaux lub do Rossefortu.

Art. 22. Angielski admirał proszony będzie wziąć kazać naczelnego jenerala Francuz,

kiego i wyższych oficerow na wojenny okręt.

Działo się i postanowione w Lizbonie d. 30 Sierpnia 1808.

(Podp.) *Jerzy Murray, generalny kwatermistrz.*

Kellermann, jen. dywi.

Mi Xąż Abramcu, Naczelnym jen. woysk Francuzkich, potwierdziliśmy i potwierdzamy ninieyszą umowę w wszystkich artykułach, które mają być do słowa uskutecznione. W głównej kwaterze Lizbonie d. 30 Sierpnia 1808.

(Pod.) *Xąż Abramcu.*

Dodatkowe artykuły do powyższej umowy:

1) Zabrani w niewolę czyli to przez Angielskie woyska, czyli przez Portugalczykow cywilni i żołnierzy woyska Francuzkiego, będą podług swyoznau bez wymiany wydanemi.

2) Woyska Francuzkie pobierać będą żywność aż do wsiędzenia na okręty z własnych magazynow, a załogi w twierdzeniach aż do ich opuszczenia. Reszta magazynow będzie rządowi Angielskiemu oddana, który utrzymywał będzie tak woysko Francuzkie, iako i konie aż do przyblez do Francyi, pod warunkiem, iż koszta utrzymania, ietekby podług obustronnego szacunku przemosiły oddane magazyny, od Francuzkiego rsądu wygadgrodsone zostaną. Zapasy znajdujące się na będących w ręku Francuzkich okrętach, będą takim samym sposobem iak magazyny Angielskiemu rządowi oddane.

3) Dowodzący general Angielski przedsięwzięnie środki, aby przywrocony był dowoz żywności do stolicy. Działo się w Lizbonie d. 30 Sierpnia 1808.

(Podpisano) *Jerzy Murray, Kellermann*

Potwierdziliśmy i potwierdzamy dodatkowe te artykuły do powyższej umowy.

(Podpisano) *Xąż Abramcu.*

Kopia listu Admi. Kottona do Williama Wellesley Pole pod d. 4 Września.

" Mci Panie! Mam honor przestać WPa-nu dla Lordow kommissarzow admiralicyi kopii zawartej umowy z dowodzącym, na Tagu Rossyjską flotą Wiceadmiralem Siniawin. Widzieć z mię będą, iż poddał mi się rzeczona flota, i zatrzymana zostanie aż do 6 miesięcy po zawartym pokoju między Rossyją i W. Brytanią. Kontraadmiral Tylor mianowany jest dozorcą pierwszej dywizyi Rossyjskiej floty, którą natychmiast odesłał do Spithead. Mam honor bydź &c.

Kotton. "

Umowa z Wiceadmiralem Siniawinem.

Art. 1. Wojenne okręty Imper tora Rossyjskiego, znajdujące się na rzece Tagu, będą natychmiast Admiralowi Kotton z wszystkimi zapasami oddane i do Anglii odesłane, gdzie zatrzymane będą przez J. K. M. śc, dla odłania ich na powrot w 6 miesięcy po zawartym pokoju między Najświeższym Królem W. Brytanii i Najświeższym Imperatorem wszech Rossyji.

Art. 2. Wiceadmiral Siniawin, i oficerowie, marytkowie i żołnierze zostający pod jego rozkazami, odesłaniem zostaną do Rossyji bez żadnego warunku lub wymowy względem przyszłej ich służby. Będą oni tam na wojennych lub innych okrętach kosztem Najświeższego Króla W. Brytanii odwiezionemi.

Działo się na okręcie Twerday na Tagu i na okręcie J. K. Mei W. Brytanii Hibernia na uściu Tagu d. 3 Września 1808.

(Podpisano) *Siniawin.*

Barol Kotton.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 23 PAŹDZIERNIKA 1808.

Z Paryża d. 30. Września.

Wczoraj odprawiona została rada ministrów w pałacu Tuilleries pod prezydencją Xcia A cykanlerza i wypadki naradzeń pozostałe zarzą zostały J. C. K. Mci przez Audytora rady stanu.

Jenerał Lefebvre powrócił z Hiszpanii do Paryża.

Do Grenoblu przybyła na 8 brykach część dawnych posagów z pałacu Berghesow w Rzymie, które Cesarz zakupił i do tutejszego Muzeum są przeznaczone.

Woyska idą ciągle do Hiszpanii przez departamenta Girondy, Landes i zachodnich Pireneow, jednak nie nadszedł tam jeszcze żaden oddział idących w toż przeznaczenie korpusów wielkiego woyska. Przed nadejściem zaś ostatnich nie zaczną się zapewne działania, tak iż przed miesiącem nie będziemy mieli wiadomości o ważnych zdarzeniach w Hiszpanii, gdyż Hiszpanie nie śmielią atakować stanowiska woysk naszych. Woyska w Hiszpanii nie mają dotąd naczelnego jenerała; Król Jozef ma najwyższą nad nim władzę; a Marszałek Jourdan jest naczelnikiem głównego sztabu czyli majorem jenerałem. Dotąd uważać tylko jeszcze należy iako po-

głoskę, że Cesarz powróciwszy z Turingii zagaiwszy d. 25 Października posiedzenia ciała prawodawczego, uda się sam z Xciem Neufszetelskim do Hiszpanii, dla kierowania działaniami, i że na ow czas woysko nasze przybierze nazwisko wielkiego. Do ostatniego Października przybędą także wszystkie przeznaczone korpusy. Powyższą pogłoskę popierać się tylko zdaie wydany rozkaz gwardyom, aby do drogi były gotowe.

Z listów od woyska w Hiszpanii zdaie się z resztą pokazywać, że lewe skrzydło, oprócz południowej części Nawarry, zajmuje także powiat w Arragonii, iednak nie przeszło w ostatni-y tej prowincyi za rzekę Ebro. Lekka jazda Francuzka posunęła się z tej strony aż do Hueska i rozproszyła uzbrojonych Arragońskich chłopów. Oddział Polaków wtargnął aż do Alogoe. Hiszpanie, zgromadzią w tej okolicy korpus z liniowych woysk (w liczbie 3 do 4000) i z milicyi pod dowództwem Jenerała Palafox, który ma stażyć na obronę Saragosa, gdzie znajduje się główna kwatera Palafoxa i na obronę Arragonii. Ponieważ domyślano się, iż z tej strony możeby na lewe skrzydło Francuzkiego woyska uderzono, zmocnione zatem zo-

stało. W Saragossy trudnią się naprawieniem szanów, które pod czas bombardowania znacznie uszkodzone zostały. Środek Francuzkiego wojska stoi teraz na prawym brzegu Ebruy między Calzada i Calaboira; większa liczba wojsk stoi z przodu Njera. Główna kwatera środkowa znajduje się w Logrono. Prawe skrzydło rozciąga się od Calzada aż na zachód ku Burgos; lekka jazda patroluje aż do okolic Waladolidy. Brzegi Biskai są osadzone, a w Bilbao stoi 1000 ludzi załoga. W Pampelunie, St. Sebastian i w innych w tyle wojska misjach znajdują się popisowi na tymczasowe regimenty urzędzeni.

Z Erfurtu d. 4. Października.

Marszałek Lannes i Minister stanu, P. Champagny, otrzymali d. 1 b. m. od Najjaśniejszego Imperatora orderu S. Jędrzeia, a Minister stanu Hrabia Romanzow wielki krzyż legii honorowej od Najs. Cesarza Napoleona.

Sławny muzyk skrzypcowy Rohde przybył tu z Peterzburga.

Codziennie jadają obiady Najjaśniejsi Imperator, Król Saski i W. Xążę Kostanty u Najjaśniejszego Cesarza Napoleona, potem idą się na teatr.

D. 30 Września mieli deputowani tutejszej sakoły głównej audyencyą u Najjaśniejszego Cesarza Napoleona, któremu mieli szczęście oddać osobione wiersze na jego przybycie. Monarcha nie tylko przyjął łaskawie deputacyą, ale nadto zapewnił ją o swej opiece dla muz Erfurtskich.

D. 1 mieli audyencyą deputowani od tutejszych kupców u J. C. K. Mości, i przedłożyli mu upadek nie tylko handlu, ale i rękodzielni tutejszych. Najjaśniejszy Cesarz słuchał ich

z uwagą, wypytywał się o wszętkie szczegóły, potem zapewniwszy o swej pamięci pożegnał.

W niedzielę d. 2 b. m. dziekan tutejszej kolegiaty odebrał zlecenie, aby wpaść do Najjaśniejszego Cesarza Napoleona na audyencyyney sli wystawiony był ostarż. Rzeczony dziekan miał tam około godziny 13 cichą mszą, której Najjaśniejszy Cesarz z całym dworem słuchał.

Codziennie przybywają jeszcze do naszego miasta wysocy cudzoziemcy. W tych dniach oczekiwani tu są Xążę Prymas, W. Xążę Wirzburski i Następca W. Xięstwa Badeńskiego z swoją małżonką.

Z Frankfortu d. 5. Października.

Xążę Prymas wyjechał d. 3 do Erfurtu, w towarzystwie Xżna Leyen, Hrabiego Beuff i Baron Pforth. Zabawi tam 7 lub 8 dni i powroci tu dla przyjęcia Najjaśniejszego Cesarza Napoleona, który, jak mówią, d. 13 lub 14 ma tędy na powrót przedzwać.

Xążę Następca i Xżna Następczynna Hohenzollern-Hachingen przybyli do naszego miasta.

Przeszło tędy wiele dział do Erfurtu, które służyć będą dla naczeczenia rozstania się obu Cesarzow.

Piąty korpus wojska, pod rozkazami Marszałka Mortier, rozjechał wczoraj najszybciej i idzie do Strazburga. Zdaje się być podobieństwem dowiary, iż najszybciej skutkiem naradzeń w Erfurcie będzie opuszczanie Niemiec przez większą część wojska Francuzkiego.

Przebiegli tędy gońcy Francuzki i Rosyjski z Erfurtu do Paryża.

D O N I E S I E N I A.

Z strony C. K. rządu krajowego w Galicyi rozpisuje się do 24 Października r. b. konkurs na następujące miejsca, która w Magistracie miasta Lublina zawakowały:

- a) Miejsce kasyera z rocznym salarium 400 zł. r. w. za kaucyą 600 zł. r. w.
- b) Miejsce kontrolora kasy z salarium rocznym 300 zł. r. w. za kaucyą 500 zł. r. w.
- c) Miejsce rewidenta rachunkow pupilarnych z obowiązkiem utrzymywania ksiąg grun-
towych z rocznym salarium 400 zł. r. w.

Zyczący sobie pomienione otrzymać miejsca, mają próżby swe świadectwami umiejętności rachunk. w i manipulacji, tudzież moralności opatrzone, w terminie wyżej wyrażo-
nym C. K. Urzędowi Cyrkularnemu w Lublinie podać. W Lwowie d. 28 Września 1808.

W następującym roku i miesiącu Stycznia będzie kapitał 55 000 zł. pol. na hypotekę pupilar-
ną i za opłatamiem 5 procento do ulokowania; zyczący sobie ten kapitał pożyczyc, zechcą się
zwrócić do J. P. Zakrzyńskiego mieszkającego tutaj w rynku pod Nr. 19 na pierwszym piętrze.

Magistrat C. K. Miasta Lublina niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu
w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie W. J. Xdza Jozefa Górnickiego wie-
rzyciela prawem przekonującego termin licytacji domu drewnianego tu w Lublinie pod
Nrem. 96 stojącego, a prawem przekonanego Antoniego Sanickiego własnego, podług dzieła
detakacji przez każdego poprzedniczo lub w czasie licytacji w Registraturze przeyrzeć się
mogącego do zł. r. w. 497 kr. 30 urzędownie oszacowanego na dzień 31 Października r. 1808
o godz. 10 z rana w miejscu magistratu tutajszego odprawiać się będzie, gdzie więcej ofiaru-
jący stosownie do ust wy sadowey §. 436 długi na tymże domu zabezpieczone w szacunku
ceny ofiarowanej na siebie przyjąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowio-
nym zrzeczeniem się długu zapłacenia przyjąć wzbraniłi się, dla tego wszyscy napomienionym
dworku hypotekowani wierzyciele na tenże termin, ażeby szczególnego przyprozwu nieocze-
kiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797, niniejszym Edy-
ktem wzywają się, gdyż przeciwnie którzyby na pomienionym terminie nie stawili się, ani
przeciwko kupującemu lub ten dom przemaiącemu, ani do tego domu żadnego prawa mieć
nie będą, lecz swojej należytości z przedarzy, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 20 Września 1808.

D. Władich.

J. Lawandowski.

F. Krepki.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.

Swiderski.

Pod miastem Wieliczką, na gruncie wsi Zabawy, w Cyrkule Bocheńskim, znaleziono
w zbożu na początku miesiąca Sierpnia r. b. kości ludzkie świeże, oraz suknie obłotkie: suk-
mana, sukna Dobczyckiego białego, stara, sznurkiem czarnym obszywaną, a podszyciem
kołnierza czerwonym, koszulę konopną starą krótką, garki takie i kapelusze czarne sta-
ry, które w Magistracie C. K. miasta Wieliczki są złożone. Celem więc doycia, co by to
był za człowiek i jaką śmiercią z tego świata zszedł, wzywają się wszyscy, o tym jaką-
kolwiek wiadomość dadzą mogący, aby dla rozpoznania przyodziewy wyżej opisaney w Ma-
gistracie pomienionym zgłosić się, i mogące być o przypadku śmierci takowego człowieka
poszlaki C. K. Sądowi kryminalnemu Wisznickiemu podać sheieli.

Dan. w Wisznicy dnia 21. Września 1808.

Z Rrony Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniejszem się do powszechney
podaje wiadomości: że na mocy Gubernialnego rozporządzenia dnia 2 Września r. b. do
Liczby 33567 wyszłego, z tego powodu, że w miesiącach Kwietniu, Maju i Czerwcu Je-
czmień nadzwyczajnie był drogi, cena piwa od 14 do 16 kr. dubeltowego, a faszowego od
7 do 8 kr. garnie na pół roku od 1 Lipca r. b. do ostatniego Grudnia 1808 się podwyższa.

Gollmayer.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 1 Paździer: 1808.

Groß Sekr.

C. K. Sędy Selacheckie Krakowskie Galicy Zachodniej wszystkim, którym na tem zależy, Edyktem niniejszym publicznym wiadomo czynią: że kryda po Tenderze Wojuckim otworzona, pod dniem dzisiejszym za uszłącą jest osądzona, a dobra Drożejowice Janowi Wajackiemu, który częścią praw od wierzytelców ponabawił, częścią pozaspokoił ich, za uszłącą już sądową admiinstracyą, w posleßyą na powrot oddane zostały.

Dan w Krakowie dnia 30 Sierpnia 1808.

Jozef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Kannamiller.

Z Rady C. K. Sądow Selacheckich Krak. Galicyi Zachod.

Martinides.

Pani Teisleyre donosi łaskawey Publiczności, iż posiada: 1) Proszek na wygubienie od-ciskow u nóg, iakoliteż i brodawek na rękach; odiawszy wprzod z nich róg z wierzchu scyzorykiem co wcale nie boli, napuszcza się para kropli Essencyi do tegoż preparowaney i posypuie się odgniotek rzeczonym proszkiem obwinawszy palec w bibuł. Operacya w przepisan-ny sposób raz użyta będzie zadosyć na wygubienie odgniotkow lub brodawek. Tym, któryby się sami operowac obawiali, na każde żądanie Pani Teisleyre osobiście służyć honor mieć będzie. 2) Essencyą na przeistoczenie włosów wszelkiego koloru na czarne; aplikując takowe szczególnie dwa razy, dozna każda osoba z niey zupełnego skutku. Wziąwszy ta-kowey Essencyi dwie łyżki stołowe pa raz rano wstawszy, a namoczywszy nią włosy, takowe dłonią ręki iak naydłużey rozcierać należy. 3) Essencyą Panieńską do Poalety dain-skiey, z której dodawszy kilka kropli do wody zimney myiąc twarz uzna skutek do podzi-wienia, gdyż nietylko płeć delikatną robi, ale także piegi wygubia w krótkim czasie. 4) Wo-dę cudowną, którą myjąc się rano i w wieczor, wszelkiego gatunku plamy, kro-fty i trondy z twarzy do podziwienia wygubia. 5) Spiritus do wywabiania pian z su-kna; bierze się pióro nowo zatęporowane, a zmaczawszy jego koniec w tymże spirytusie po-ciera się nim plamy dopoty dopoki nie zginą, do wywabiania zaś pian z materyi iedwabney posiada Pani Teisleyre gąteczki, którą w płutno owinawszy wyciera się nią pianą od lewey strony tak długo dopoki nie zginie i materyi swoy kolor nazad powroci. 6) Essencyą, która starem i żółtem Perłom przeźroczyłość i białość nadaje; włożywszy perły w takową Essen-cyą, powinny tak długo w niey mokać dopoki zupełnie żółtości nie stracą, wylawszy je potem kładą się do czystey wody, w której dwie godziny zoftawać muszą; toż powtarzając z niemi przez cztery dni zupełnie odbierają pierwszą białość i przeźroczyłość. 7) Wodę mineralną na wygubienie pluskwiew, którą polewając ich gniazda, już się nigdy w tym miejscu nie-ckają. 8) Proszki na wygubienie szczurow; tym wykadziwszy miejsce, gdzie się znaj-dują zaraz za pierwszą razą zupełnie wyginą. 9) Proszek do robienia Atramentu Chińskie-go; bierze się go w palce tyle ile tabaki i wsepawszy go w iakiekolwiek naczynie lub kawał-marz naleje się wody na niego tyle ile potrzeba i tym atramentem zaraz pisać można, co dla podróżnych wielką jest wygodą. 10) Balsam do używania na głęboko wroste u nóg paznok-cie i zdiecie ławie skóry twardey na podszwach zwykle się robiącey; tą posmarowawszy trzy lub cztery razy miejsce bolące, tak paznokcie iakoteż rzeczoną skórę twardą bez wszelkiego bolu zdjąć można, nawet nogi odmrożone tymże samym balsame m uleczyć moż-na. 11) Proszek do chęłobzenia złotem i srebrem haftowanych sukien, tudzież wszelkich sto-łowych srebier, które zupełnie tak iak nowe zawsze utrzymywać można. — Amatorowie Chemii mogą ieszcze bardzo wiele innych artykułow dostać, które w tym Doniesieniu nie są wyrażone, a teyże Pani Teisleyre mieszkającej na Szewskiey ulicy pod latarnią Nrem 348.

(Przy dzisiejszey gźecie znayduie się 2gi Dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 23. Października 1808.

DONIESIENIA.

My Franciszek pierwszy z Bóży łaski Cesarz Austrii, Król Węgierski, Czech, Galicyi i Lodomeryi &c. Arcy Xiążę Austrii &c. &c.

Gdy od niejakiego czasu wistorakie zdarzenia się okazały, przez które skarbowa nasza Loterya znaczny uszczerbek poniosła, prawa zaś względem tego postanowione i w nich wymierzone kary nie są dostateczne, by do każdego rodzaju wykroczenia przystosowane być mogły, przeto postanowiliśmy wszelkie w tej mierze rozporządzenia znieść zupełnie, na przyszłość zaś dla tym dzielniejszego wstrzymania dalszych uszkodzeń naszey loteryi, następujące przepisać prawidła:

§ 1. Wszelkie stawki do zagranicznych, iakołwiek bądź urządzonych wielkich loteryi, czy takowe własnym lub obcym kosztem się dzieją, są pod do tych czas wymierzoną karą 50 dukatow po 4 zł. ryń. 30 kr., albo 225 ryń. za każdy los cały czyli klasyczny (do której kary równie kupujący, iak sprzedający, albo mający komfs każdy z osobna ma być pociągany) zakazane; za czwartą część zaś lub 1/4 losu, które jednak w ten czas za takie uważane będą, gdyby taż własność na losie samym wyrażona była, wyznacza się na cały los 11 fyczny postanowiona kara, w proporcyi podzielonych części i tak za każdą czwartą część losu 12 1/2 dukata po 4 ryń. 30 kr. lub 56 ryń. 15 kr. a za każdą połowę losu 25 dukatow, czyli 112 ryń. 30 kr.

§ 2. Stawka do zagranicznych publicznych numerowych loteryi, równie iak i do zagranicznych prywatnych numerowych loteryi kolektur lub bankow, czyli te na zagraniczne lub krajowe ciągnięcia zbierałą, pod karą 1 dukata po 4 ryń. 30 kr. za każdy tam postawiony krajecik zakazuje się.

§ 3. Karom w § 1 i 2 wymierzonym, podlegają także ci cudzoziemcy, którzy mieszkańcom państw naszych dziedzicznych losy przedają, albo odbywają takich rozprzeestrzeniań. W przypadku dostrzeżenia gdyby takowi nie byli w stanie słożyć przepisanej kwoty, są karę tedy podług § 8go natychmiast aresztowanemi być mają.

§ 4. Wygrywanie tow. row, kleynotow, lub sprzętow każdego gatunku w ten czas tylko ma miejsce, gdy do tego albo od naszey w Wiedniu postanowioney loteryynay Dyrekcyi, lub naszych loteryynych administracyi w prowincyach urzędowe pozwolenie za opłatą tacy po 10/100 od całej przez wygrywanie wybrac się mający kwoty nastąpi. Gdyby grywanie takowe bez tego urzędowego pozwolenia przedsięwziętym zostało, na ten czas nietylko mający w grę się puścić, lub inż puszczona rzecz skonfiskowaną, lecz prosz tego przestępcę bez względu, czy losy wszystkie lub tylko w części sprzedane zostały, złożeniem całej kwoty, która by przez zbycie wszystkich losow zwracać być mogła, ukaranym zostanie; w przypadku zaś, gdyby wygrana rzecz już się więcej nie znajdowała, w astem skonfisko-

zwana być nie mogła, do złożenia na to wyznaczony kary pieniężnej w dwójnasob przy
maszonym będzie.

§ 5. Puszczanie na grę Realności bez różnicy, tak iak wszystkie gry z zyskiem pie-
niężnym połączone, równie takowe, które albo własnem ciągnięciem, lub wielkich loteryj
krajowych, przedsięwziętymi bydz by miały, zupełnie się zakazuje. Ktoby przy takowem
na grę puszczeniu dostrzeżonym został, podlega tej samej karze, która w poprzedzającym
paragrafie za zakazane puszczenie w grę klejnotow i sprzętow na numerowę loteryą jest po-
stanowioną.

§ 6. Wszystkie tak zwane Faryny i tym podobne spekulacye, w których wygrana,
w galanterycznych towarach, złotych lub srebrnych naczyniach, klejnotach lub sprzętach
zawista, a kartki losowe tylko, przez samych grających z wazy lub puszeki ciągnione by-
wają, pod karą konfiskacyi wszystkich na zysk przeznaczonych rzeczy, i jeszcze przez te-
go złożenia całej wartości skonfiskowanych rzeczy, są zakazane, wyjąwszy tylko, gdyby
do takowego przedsięwzięcia nasze wyraźne udzielone było pozwolenie.

§ 7. Gry numerowej loteryi, po wszystkich publicznych równie iak i prywatnych
miejscach, jeżeli takowe na zysk bankiera iją, tudzież gry pod imieniem Tombola i Bombis
znane, i wszelkie inne de loteryi podobne gry, z któremi u. oznaczone i tylko od samowol-
nej stawki grającego zawiste pieneżne zyski są połączone, zakazują się pod karą 50 dukatow
po 4 ryń. 30 kr. czyli 25 ryń którą bankiery przy każdym dostrzeżeniu zapłacić muszą.
W przypadku zaś, gdyby Tombola na Tatrach lub salach, sama przez się lub z widow-
skami połączona była, za każde takowe przedsięwzięcie kara 300 dukatow czyli 1350 ryń.
wynacza się.

§ 8. Gdyby przestępca jedney lub drugiey pieniężnej kary, dla niedostatku nie był w
stanie albo zupełnie, lub tylko w części złożyć, tedy tenże stosownie do brakującej kwoty
aresztem od 1go do 6 miesięcy ukaranym bydz ma.

§ 9. Z zasady pieniężny kary część jedna donoficielowi, którego imie zawsze ukry-
tym słońtanie, druga część funduszowi ubogich tego miejsca, w którym prawo przestępn-
ne zostało, trzecia część naszej loteryi przypada. Gdyby zaś przez donoficiela iakże Ap-
prehendant miał prawo do nagrody, na ten czas część trzecia donoficielowi przypadająca,
dzieli się na dwie, i w tym przypadku szofła część całej kary donoficielowi, szofła część
apprehendantowi przypadnie.

§ 10. Wydadki z powodu dochodzenia denuncyacyi, tudzież zabezpieczenia kar prawem
przepisanym wynikające, zawsze strona karze podpadająca ponieść powinna.

§ 11. Wszystkie zwierzchności i cyrkularne urzędy za ściśle niniejszego przepisu wy-
konanie są odpowiedzialne, powinni każdy wypadek takowego wykroczenia iak najprędzej
rozstrząsnąć, rzecz denuncyowaną zawsze natychmiast sądowemu powierzyć schowaniu i na
tymczasowe zabezpieczenie zapadłej kary należytą mieć baczność, akta indagacyjne zaś
zawsze bez zwłoki Gubernium do decyzyi przetożyc, która w formie nocny wydany bę-
dzie. Przeciwno decyzji Gubernialney, tylko rekurs, lub droga kaski, do Naszey kamery
nadwornej w czasie 6 tygodni miejsce mieć może, albowież w tym samym czasie przez
Szlacheckie Sądy, w drodze prawa Fiskus; powołać należy. Wykonanie karzącego wyroku,
jeżeli takowy na złożenie patentem przepisanej kary pieniężnej wypadnie, przez Fiskus; po-
dług przepisow powszechnego sądowicznego porządku, przedsięwzięte bydz powinno; ie-
żliby zaś w § 8 określony zdarzył się przypadek, z powodu którego wydanie wyroku ię-
dynie Sądem Szlacheckim przystoi, na ten czas użana kara przez należytą miejscową
zwierzchność uskutecznioną bydz powinna.

§ 12. Jeżeli przestąpienie tego karzącego prawa o grach za granicę, lub o przedmiotach,
na których pieneżna kara najmniej 50 dukatow jest postanowioną, przez rok ieden od za-
kończoney gry rachując, w mniejszych zaś przestąpienia zdarzeniach przez 3 miesiące nie-
odkryte zostały, na ten czas zapadła za nie kara, za sadawioną uważaną bydz powinna.

powołanie się pogrozką, że po upłynieniu tegoż czasu podług praw przepisanych przeciw niemu postąpi się. Dan w Lwowie dnia 31 Sierpnia 1808 roku.

Z Rady C. K. Galicyi i Lodomeryi Gubernium.

Przez C. K. Galicyi i Lodomeryi Gubernium niniejszym się uwiadomia: ponieważ poddani Iwan Iwanowicz, Tanasko Antoniuk, obydwaj żonaci, i każdy z czworgiem dziećmi, i Dmytro Palaczek z żoną i trojgiem dziećmi z państwa Podwysokie w Cyrkule Zaleszczyckim leżącego emigrowali i miejsce ich przebywania nie jest wiadome, a zatem takowi stosownie do Cyrkularza dnia 15 Czerwca 1798 roku §. I. niniejszym Edyktem publicznie do powrotu lub usprawiedliwienia się z swego oddalenia w przeciągu czterech miesięcy, sta powołują się pogrozką, że po upłynieniu tego czasu, przeciw nim podług praw przepisanych się postąpi.

Dan w Lwowie dnia 1 Sierpnia 1808 roku.

Z Rady C. K. Galicyi i Lodomeryi Gubernium.

Z strony C. K. Rządu krajowego w Galicyi wypisane się konkurs na wakujące miejsca, examinowanego alleffora z rocznym solarium 300 zł. ryń. tudzież aktuariusza examinowanego z Xiegi praw karzących, również z solaryum 300 zł. ryń. przy magistracie w Zamościu. Konkurujący o wyższe rzeczone miejsca mają swe prośby do dnia 15 Listopada r. b. C. K. urzędowi cyrkularnemu w Zamościu podać. Prośby o miejsce alleffora mają być opatrzone dekretemi Eligibilitatis z linii sadowniczej i politycznej, o miejsce zaś aktuariusza świadectwem złożonego dobrze examinu z Xiegi o prawach karzących, wskońcnie świadectwami moralności i innymi należytymi dowodami. W Lwowie d. 30 Września 1808.

W przedmieściu Krakowskim, na Wesoly pod Nr. 240 dom, do tego z przyległym ogrodem, należący do kościoła Panny Maryi, na rok jeden w arędę pnszczony będzie a to na dnia 28 t. w. w C. K. kancellaryi cyrkularnej. Pretium fisci 273 zł. ryń. Zyczący sobie zalicytować mają się na powyższym dniu zaopatrzeniem się dzisiejszej części wady w wyznaczonym miejscu znajdować.

Z C. K. Cyrkularnego Urzędu Krakowskiego dnia 18 Octobra 1808.

Przez C. K. Galicyjskie Kraiowe Gubernium rozpisuje się do osadzenia w mieście Trzebawla kreowanego urzędu kontrolora kassy. oraz ekonoma miejskiego, z pensją roczną 200 zł. ryń. i złożeniem kaucyi 300 zł. ryń. połączonego do 20 miesiąca Listopada b. r. z tym dodatkiem: że kompetenci prośby swoje dowodami wiadomości rachunkow, manipulacyi kassy i ekonomii, tudzież możności złożenia kaucyi i zaświadczeniami moralności opatrzone, w wyznaczonym czasie do Tarnopolskiego Cyrkularnego urzędu podawać powinni.

W Lwowie dnia 23. Września 1808.

Dla osadzenia wakującego przy Magistracie tutejszym miejsca Protokolisty, razem Registranta i Expedytora z roczną pensją 250 zł. ryń. wypisuje się konkurs aż do dnia 20 Listopada r. b. Chęć otrzymania tego urzędu mający, mają swe prośby atestatami umiętności języka Niemieckiego, Łacinskiego i Polskiego, tudzież dobrej moralności zaopatrzone w wyznaczonym terminie do tutejszego Magistratu podać. W Radomiu d. 2 Octobris 1808.

Z Magistratu Miasta C. K. Cyrkul. Wolnego Radomia.

Ze strony C. K. Gubernium w Galicyi, rozpisuje się znowu konkurs do dnia 10 Listopada r. b. na następujące miejsca w Czerniowcach wakujące: to jest, na miejsce, sadowniczego przelozonego miasta z solarium 600 zł. ryń. na miejsce examinowanego aktuariusza z 400 zł. ryń. i na miejsce kassyera miejskiego z solarium 300 zł. ryń. Konkurenci o miejsce są-

dowolnego przełożonego miasta, mają prozby swe dekretami Wyborowemi z linii sądow-
czej i polityczney, tudzież świadectwami moralności, o miejsce aktuariusza świadectwami
dobrze złożonego examinu ex linea iuridicali & politica, tudzież moralności, o miejsce kassye-
ra świadectwami umiejętności rachunkow, moralności i możności złożenia kaucyi, naydaley
do dnia 10 Listopada r. b. C. K. urzędowi Cyrkularnemu w Czernietowcach, podać.

We Lwowie d. 20 Września 1808.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Papillo-
wi C. K. Sądow tutejszych Stanisławowi Gnoińskiemu, lubo ten już doszedł lat wielole-
tności, wolne zarządzanie majątkiem jego dla siłbości na ciele i umyśle pozwolone bydz nie
może, i że on iest: cze za osobę władnącą sobą nie może bydz uważany.

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Mąkowski.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej
W Krakowie dnia 18 Czerwca 1808.*

Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej czynią niniejszym wiadomo:
że Izabella Masachowska w kurateli C. K. Sądow tutejszych zostająca dnia 25 Czerwca 1804
roku w Warszawie bez testamentu umarła. Wszyscy przeto, którzy do iey dziedzictwa
prawo jakie mieć rozumieją, a w szczególności Pani Karolina Stecka i Jozef Stecki mniemani
zmarłej dziedzicze nieprzytomni, i których miejsce mieszkania nie iest wiadome, tym koń-
cem wzywają się: ażeby stosownie do §. 624 i 625 części IIgiey ustawy cywilney do dzie-
dzictwa rzeczonego oświadczyli się, i prawo dziedzictwa tym pewniey udowodnili; ile że
inaczej ten za dziedzica będzie uważany, komu między ubiegającemi się o dziedzictwo pra-
wo naywięcey sprzyja; nie naruszając jednak prawa dziedzictwa, które prawemu dziedzico-
wi w czasie prawem przepisany służy. W Krakowie d. 6 Maja 1808.

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Mąkowski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich.

Morak.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Lublina oznajmuje się tym Edyktem: że Anastazy Ba-
kalicki przeciw P. Julianowi Leśniewiczowi, do tego Magistratu o sumnę 1200 zł. pol. za-
łobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się. — Gdy
zaś Magistrat nie mając wiadomości, gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. krajach dzie-
dzicznych znayduie się, i patrona tutejszego P. Kudlickiego z iego szkoda i jego kosztem
zastępcą postanowił, z którym proces ten podług ordynacyi Sądowej rozpocznie się i ukoń-
czony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie
przyzwoitym, to iest dnia 29 Listopada r. b. o godzinie 9 z rana albo sam się stawił, albo
jeżeli ma jakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo na-
koniec innego patrona obrał i tego tutejszemu Magistratowi wymienił, i podług przepisu
tych środków prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzi;
gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw
samby sobie przypisać byt winien. Dan w Lublinie dnia 30 Sierpnia 1808.

Władich.

Lewandowski.

Fr. Krepki.

*Z Rady Magistratu Król. wolnego Miasta Lublina.
Swiderski.*